

Finansdepartementet

Remiss: Promemoria om nya bestämmelser om Tullverkets säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter

Tullverket vill framföra följande synpunkter med anledning av förslaget till ändringar i nationell lagstiftning och övrigt material i betänkandet.

Europaparlamentets och rådets förordning:

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juli 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/20023, förekommer två möjligheter till ett förenklat förfarande för förstöring av varor som regleras i artiklarna 23 och 26.

Det fanns i den tidigare förordningen (EG) nr 1383/2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som ska vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter, även där en möjlighet till ett förenklat förfarande men det implementerades aldrig i svensk lagstiftning vilket innebär att det här är en positiv förändring för Tullverkets del.

I de bägge artiklarna ges också utrymme för en tillämpning av ett passivt samtycke från deklaranten/innehavarens sida, dock är det inget krav eftersom det uttrycks med "får" i artiklarna, vilket möjliggör ett val för berörda myndigheter.

Under p. 6.8.4 i promemorian anges att artikelns skrivning "får" möjliggör en återhållsam tillämpning av bestämmelsen.

Tullverket tolkar den skrivningen som att Tullverket har ett stort utrymme att inte använda förfarandet med passivt samtycke och därför avser vi inte att initialt tillämpa det och vi kommer alltså inte att förstöra varor utan ett aktivt samtycke från deklaranten/innehavarens sida.

Dock kan ett förnyat ställningstagande, i ljuset av gjorda erfarenheter, komma att göras om det visar sig nödvändigt.

I artiklarna 23 och 26 ges olika möjligheter för deklaranten/varuinnehavaren att bekräfta sitt samtycke eller att uttrycka sina synpunkter.

I artikel 23 ska det ske skriftligen, Tullverket anser att ett mail uppfyller det kravet.

I artikel 26 nämns inget formellt krav på hur synpunkterna kan uttryckas, Tullverket anser att ett mail eller ett telefonsamtal är tillräckligt i dessa fall. Om det sker genom telefonsamtal ska en tjänsteanteckning göras, för att säkerställa att det är rätt person som en motringning görs.

På flera ställen i förordning (EU) nr 608/2013 anges att svar eller synpunkter ska lämnas en visst antal arbetsdagar *efter underrättelsen*, det gäller bland annat artiklarna 23.1 och 26.4.

Det preciseras dock inte närmare hur uttrycket *efter underrättelsen* ska tolkas, Tullverket gör dock tolkningen att tidsfristen ska räknas från den dag då underrättelsen utfärdas och expedieras, d v s sker detta en måndag påbörjas tidsfristen på tisdagen.

Ändringar i tullagen:

1 kap. 9 § - Delgivning

I 1 kap. 9 § finns förslag till en generell bestämmelse om att delgivning får användas i Tullverket.

Tullverket ställer sig tveksam om behovet av en sådan bestämmelse då delgivning redan används i vissa fall av Tullverket utifrån bedömningar i specifika fall och med stöd av bestämmelserna i delgivningslagen, (2010:1932).

I paragrafen anges att delgivning bara bör användas om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna. Förslaget kan medföra att Tullverket mer aktivt än idag måste utreda och dokumentera när sådana omständigheter föreligger.

T ex om varor förstörs kan vara en omständighet när delgivning ska användas.

Det kan också medföra att Tullverket känner sig tvungen att använda delgivning när det egentligen inte behövs.

7 kap. 3 och 4 §§ - Ändring och återkallelse av beslut, avslag på begäran om förlängning

I 7 kap. 3 och 4 §§ tullagen föreslås en tidsfrist på 30 arbetsdagar för Tullverket att underrätta om en ändring, återkallelse och avslag på begäran av förlängning av beslut om tullens ingripande. I motiven till 7 kap. 3 § tullagen i avsnitt 6.2.1 på s. 39 i PM: et anges att art. 12 i förordning (EU) nr 608/2013 kan ge vägledning för att fastställa den aktuella tidsfristen. Tullverket anser att situationen som den artikeln avser inte är att jämföra med de situationer som avses i 7 kap. 3 § tullagen. Enligt art. 12 i förordning (EU) nr 608/2013 börjar en förlängning av ett beslut om tullens ingripande att löpa dagen efter det att den föregående perioden löpt ut. Här löper alltså innehavaren av beslutet inte någon risk att den skadas på grund av att han eller hon inte har underrättats om beslutet om förlängning, eftersom Tullverket ska ingripa trots att de inte har underrättat innehavaren om sitt fattade beslut. Om Tullverket fattar ett beslut om ändring, återkallelse eller avslag på begäran om förlängning av ett beslut om tullens ingripande t ex samma dag som det fick kännedom om grunden till återkallelsen så börjar detta beslut att gälla enligt art. 10 i förordning (EU) nr 608/2013 dagen efter beslutet fattades. Om då Tullverket inte underrättar

innehavaren om detta beslut förrän efter 30 arbetsdagar, kan detta innebära skada för innehavaren av beslutet, eftersom tullens ingripanden ska upphöra dagen efter beslutet. Tullverket anser i stället att en underrättelse ska ske i enlighet med förvaltningslagen (1986:233). I förvaltningslagen anges inte uttryckligen när ett beslut ska underrättas men enligt 7 § förvaltningslagen framgår att parten ska underrättas så snabbt som möjligt.

Tullverket föreslår att paragrafen skrivs om så att det framgår att beslutet ska fattas i enlighet med förvaltningslagens intentioner och att underrättelsen ska lämnas i samband med att beslutet fattas.

7 kap. 7 § 2 st. – Borttagande av ersättningsansvaret

I författningskommentaren till 7 kap. 7 § tullagen på s. 54 i PM: et anges att kostnadsansvaret för korrigerande åtgärder i paragrafen tas bort, eftersom detta tydligt regleras i art. 29.1 i förordning (EU) nr 608/2013. Tullverket anser att det kan ifrågasättas om Tullverkets verkställighet av domar omfattas av förordning (EU) nr 608/2013 och om därmed kostnadsansvaret för förstöring av varor i enlighet med en domstols dom eller beslut omfattas av art. 29.1 i förordningen. En tolkning kan vara att art. 29.1 i förordning (EU) nr 608/2013 endast omfattar korrigerande åtgärder såsom förstöring i enlighet med art. 23 och 26 i förordningen och inte korrigerande åtgärder som vidtas enbart med nationell lagstiftning som grund, d v s i samband med en lagakraftvunnen dom.

Om Tullverkets tolkning skulle vara korrekt kommer en ändring av 7 kap. 7 § i enlighet med förslaget att innebära att det blir oreglerat vem som ska ansvara för Tullverkets kostnader för förstöring som sker såsom verkställighet av domstols domar och beslut. Om det inte regleras i nationell lagstiftning kan det dessutom innebära ökade kostnader för Tullverket i samband med att domar ska verkställas.

10 kap. 1 §, avsnitt 6.10 i PM: et - Sanktioner

När det gäller behovet av nationella bestämmelser om sanktioner för att uppfylla art. 30 i förordning (EU) nr 608/2013 hänvisas till straffbestämmelserna i den immaterialrättsliga lagstiftningen och straffbestämmelsen i 10 kap. 1 § tullagen. Enligt Tullverkets bedömning handlar art. 30 i förordning (EU) nr 608/2013 om att medlemsstaterna ska se till att innehavare av beslut d v s innehavaren av ett beslut om beviljandet av ansökan enl. definitionen i art. 2 i förordning (EU) nr 608/2013, uppfyller skyldigheterna i förordningen. Enligt art. 30 i nämnda förordning ska detta ske där så är lämpligt genom fastställelse av nationella bestämmelser om sanktioner. Tullverket kan inte se att sanktionerna enligt art. 30 i förordning (EU) nr 608/2013 är avsedda för de förbudssituationer som finns i art. 25 i samma förordning på det sätt som förutsätts i PM:et. I art. 18 i förordning (EG) nr 1383/2003, som motsvarar art. 30 i förordning (EU) nr 608/2013, gjordes ingen hänvisning specifikt till ”innehavare av beslut”, utan där skulle påföljderna tillämpas ”vid överträdelser av denna förordning”.

Det torde därmed inte vara möjligt att hänvisa till straffbestämmelserna i immaterialrättslagstiftningen och 10 kap. 1 § tullagen då dessa inte avser situationer där innehavare av beslut (t ex rättighetshavare) inte följer skyldigheterna i förordning (EG) nr 608/2013.

Redaktionella ändringar:

7 kap. 1 § - Bestämmelser om tullkontroll

Ett andra stycke är tillagt där det anges att ”uttryck” som används i 7 kap. har samma innebörd som anges i rådsförordningen. Tullverket anser att ”begrepp” är ett bättre ord att använda i det sammanhanget.

7 kap. 3 § - Ändring och återkallelse av beslut

Tullverket anser att texten är svår att läsa. Trots att det finns en definition om innehavare av ett beslut i rådsförordningen föreslår Tullverket att paragrafen skrivs om enligt följande förslag:

”Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om beviljande av en ansökan, om sitt beslut enligt...”

7 kap. 4 § - Avslag på begäran om förlängning

Texten är svårläst och bör skrivas om enligt förslaget ovan

Ärendets handläggning

I den slutgiltiga handläggningen av ärendet har deltagit generaltulldirektören Therese Mattsson (beslutande), sakkunniga Jessica Fridvall och tullspecialisten Per Holgersson (föredragande).

TULLVERKET

Therese Mattsson

Per Holgersson

